

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

62. An quis tempore Iubilaei obtinuit commutationem votorum, sed aliquorum oblitus est, transacto eo tempore Iubilaei possit à dictis votis oblitis commutationem petere, & non obstante, quod lucratus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

ca. 6. Floronus de cas. refer. part. 1. c. 6. §. 6. num. 2. Portel. in addit. ad dubia Regul. ver. Iubilæum, num. 20. & alij.

RESOL. LXXII.

An qui tempore Iubilæi obtinuit commutationem votorum, sed aliquorum oblitus est, transactio eo tempore Iubilæi possit a dictis votis oblitis commutationem petere, & non obstante, quod lucratus non sit Iubilæum, quia certum est, quod vota commutata etiam si postea non lucratur Iubilæum, minime reuiviscere? Et notatur hanc opinionem esse veram, etiam circa vota commutata a Confessario tantum generaliter remittenda opera subrogata à se, vel ab alio postea prescribenda. Et quid est dicendum, quando pro Iubilæo lucrando quis non confessus est, quia non habebat mortalia, an iste talis poterit postea absolvi à referuatis, transactio tempore Iubilæi? Ex p. 5. tr. 11. Ref. 41.

Afirmatiuum sententiam ex Homobono docet noster Pater Alphonsus de Leone de Iubilæo, tom. 2. num. 203, quia in Bulla Iubilæi eodem tenore conceditur facultas absoluedi à referuatis, & commutandi vota, ergo commutorum eadem debet esse dispositio, sed quando quis confessus est tempore Iubilæi animo illud lucrandi, remanet liber à referuatione peccatorum referuatorum, oblatorum, etiam si nullum eorum referuatum confusus sit, & postea non lucratur Iubilæum. Ergo etiam remanet liber à referuatione votorum, tamen nullius voti commutationem petere, & obtinuerit.

2. Sed hanc sententiam non admittit Sanchez in Summa, tom. 1. lib. 4. cap. 54. num. 52, quem nouissime sequitur Angelus Bossius de Iubilæo scilicet 2. cas. 45. num. 2. quibus ego addo Fillium tom. 1. tract. 8. cap. 10. numero 279. asserunt enim disparatem esse rationem inter absoluitionem à peccatis, & commutationem votorum.

3. Certum est tamen vota commutata etiam si quis postea non lucratur ex culpa Iubilæum, minime reuiviscere, vt tradit Pollachus de Iubilæo scilicet 42. num. 69. Laurentius de Iubilæo, part. 2. cap. 27. num. 217. Sanctarellus de Iubilæo, cap. 1. 2. dub. 3. Layman lib. 5. tract. 7. c. 8. num. 9. Villalobos in Summa, tom. 1. tract. 26. diffin. 14. num. 1. Filiucius ubi supra, num. 80. & alij. Et nota hanc opinionem esse veram etiam circa vota commutata à Confessario tantum generaliter remittendo opera subrogata à se, vel ab alio postea prescribenda. Ita Sanchez in Summa, tom. 1. lib. 4. cap. 54. n. 50.

4. Verum post hæc scripta inueni omnia dicta in prælati resolutione docere etiam Portel in dub. Regul. ver. Indulgentia pro Iubilæo, num. 19. vbi sic ait. Qui in principio Iubilæi intendens illum lucrari confessus est, postea referuata, & absolutus est ab eis, postea ex negligentia non est lucratus Iubilæum; aliqui dicunt illum reuiviscere in referuata, & in censuras, à quibus est absolutus. Sed verior sententia tenet, non reuiviscere, sed manere verè absolutum, quia peccata, vel censuras semel extincta non reuiviscunt, neque ibi datur absolutio ad reincidentiam, sed absolute. Imò si tempore Iubilæi habebat quis peccatum referuatum, & postea oblitus est illud confiteri potest transactio Iubilæo ab illo absolvi à quouis Confessore; quamuis enim referuatum oblitum secundum veriorem sententiam adhuc sit referuatum in se, etiam penitens per confessionem præteritam factam tempore Iubilæi acquiescit in us vt possit postea per quemvis Confessorem absolvi ab illo. Vnde colliges quòd si pro Iubilæo lucrando non est confessus quia non habet mortale; vt aliqui dicunt posse facere, iste talis non poterit postea

Top. IV.

absolvi ab illo referuato, quia non est ablata referuatio illa. Si verò etiam in principio Iubilæi intendens illud comparare in confessione obtinuit commutationem aliquorum votorum, & postea ex negligentia non est illud lucratus, talia vota manent nihilominus verè commutata. Secus dicendum est de votis oblitis in illa confessione facta non lucrato Iubilæo; hæc enim non poterunt commutari transactio Iubilæo. Hæc omnia Portel, cui adde Philipp. de la Cruz in Thef. Eccl. tr. 1. §. 20. num. 3.

RESOL. LXXIII.

Quidam obtinuit commutationem multorum votorum virtute Iubilæi, quod intendebat lucrari, sed postea consulto, & liberata voluntate omisit opera in Iubilæo prescripta, & illud non obtinuit, quæsit à me, an remaneat securus in conscientia de tali votorum commutatione, quod est querere an vota commutata vigore alicuius Iubilæi reuiviscant, eo non obtento?

Et aduertitur hanc doctrinam esse veram, etiam si Confessarius commutauerit talia vota non prescribendo opera subrogata, sed ea à se, vel ab alio postea, transactio Iubilæo, prescribenda remittens; quod secus dicendum est de votis oblitis. Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. Ref. 10. aliàs 12.

§. 1. EX Neoterico P. Raphaël de la Torre in 2. 2. r. 1. §. 88. art. 12. disp. vlt. n. 5. Nugnus in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 9. art. 2. dub. 4 in fine, asserunt reuiviscere, & talem non esse securum in conscientia, & ideo dicendum existimant in hoc casu, talem commutationem aut dispensationem voti non esse omninò firmam, sed manere votum quasi suspensum, vique dum compleantur omnes diligentia prescripta pro obtinendo Iubilæo. Probat; gratia & fauor Iubilæi conceditur sub istis conditionibus, & non aliter; sed vna ex precipuis, quæ per huiusmodi Iubilæa conceduntur, est commutatio, aut dispensatio voti. Ergo nisi condiciones compleantur, non erit valida commutatio talis voti.

2. Dinde non videtur verisimile Pontificem voluisse absolute dispensare cum eo, qui voluntatè Iubilæum omittit.

3. At contraria sententia omninò est amplectenda, quam sequitur Suarez de Relig. tom. 2. lib. 2. c. 16. n. 10. Sanchez in Summa, tom. 1. lib. 4. cap. 5. num. 49. & præter DD. quos ipsi citant, docet etiam hanc sententiam Bonacina tract. de legib. disp. 4. quest. 2. punct. 7. §. 3. n. 18. Rodriguez in Summa, tom. 4. cap. 188. numero 9. Naldus in Summa, verb. indulgentia, numero 4. Filliuc. in quest. mor. tom. 2. tract. 26. cap. 10. num. 300. Mollet. in Summa, tom. 1. tract. 7. cap. 19. num. 39. & 41. cum aliis. Ratio est, quia Summi Pontifex in Iubilæo, nulla conditione apposita, absolute concedit potestatem absoluedi à referuatis, & commutandi vota. Ergo, cum semel legitime facta fuerit, ac proinde votum extinctum, absurdum est dicere, postea non obtento Iubilæo, reuiviscere. Probat; verò, quòd Summi Pontifex non dat talem potestatem ad commutandum, cum dependentia à futuro euentu; nam si id intenderet, potius ordinaret vt commutatio non fieret, nisi post reliqua completa vel saltem clarius illam conditionem exprimeret in re tam graui. Vnde patet responsio ad secundum argumentum. Ad primum verò responderetur, licet concedatur hæc gratia commutandi vota, propter effectum Iubilæi vt faciliùs obtineatur, non inde sequitur dari conditionaliter, aliàs non haberet effectum donec impleatur conditio, quòd est fallum; nam statim potest votum non seruari, vel expleri per aliud opus, in quod commutatum est. Satis ergo est, quòd detur sub tali onere, quòd non sit conditio, sed modus.

4. Aduertant tamen Confessarij cum Sanchez, & aliis

P 2

Sup. hoc in præterita, §. Certus est, & in aliis eius nota.

NIA
nia
III